

трою можнаби трактувати и котру самъ нарѣдъ уважавби своимъ повномочникомъ?...

По переведено тыхъ дерхъ кардинальнхъ квестій: релігійной терпимости и правильнхъ отношенъ въ оймѣ, — управленне дальшихъ булобы вже лишъ вытанемъ часу... Пѣсля вашої думки... належалобы впровадити обовяковій выклады руского языка въ школахъ польскихъ, бо кождый, чи то дѣдичи, чи урядникъ, адвокатъ, судія, лѣкаръ, учитель, кождый стикаеся съ народомъ и языкъ его повиненъ знати. Приняте тои засады рѣшилосъ судьбу дальшихъ внесенъ, поставленыхъ на львѣвскѣмъ Вѣчу и стремлячихъ до того, щобы особы, урядуючі въ всхѣднѣй Галичинѣ, знали языкъ двомилионового (?) народу. Инші порушені на Вѣчу справы дотыкають менше або бѣльше совѣтского сповнюваня законѣвъ конституційнхъ, що очевидно по рѣшеню засадничихъ точокъ спорныхъ и при свободѣ соймовыхъ ровправъ, лекше далосьбы усунути...

Газеты російскій приняли за засаду методу приписувати все блуды Поляковъ галицкихъ цѣлѣй польскѣй суспѣльности, а въ особенности той ея части, що жѣвъ въ границяхъ державы російской. О томъ, чого Поляки хотять, що думаютъ, до чого стремлять, можна по думцѣ російскихъ газетъ судити тѣлько по Галичинѣ, бо тамъ они мають свободу слова и въ своихъ рукахъ власть автономичну. Бѣтъ въ томъ доказуваню якась доза справедливости. Въ польскѣмъ господарствѣ Галичина ѡтграе ролю т. зв. „вѣрцевої фермы“... Наша загальна честь, наша будучность суть заангажовані въ пробу тої господарки. Якась велика доза отвѣчалности спадѣе и на нашу голову... Дорогі намъ интересы Галичины, але що близій справы суспѣльности польской въ Россіи, котрыхъ передовѣзмъ хочемо боронити. А интересы тѣ вымагають, щобы мы супротивъ галицкихъ отношенъ заняли становище независиме и перевели строгу линію граничну мѣжъ тымъ, съ чимъ мы солидаризуемось, а съ чимъ нѣ, анѣ въ теоріи анѣ въ практицѣ.

Справа руска має безъ порѣвнаня ширше значенне, вѣжъ якъ думаютъ галицко-польскіи политики, мѣрачї свои аспирації и роботы галицкими рогатками. Кто вдоволяеся грошевою политикою крамиковыхъ интересѣвъ, кто жѣвъ зъ дня на день, кто не глядитъ въ будучность, той не врозумѣе, дячого мы съ напруженемъ взоромъ, съ битьемъ сердца вглядуюмось и велухуемось въ еха вѣковыхъ сварѣвъ межѣ двома славянскими народами, дячого дотыкаемо рукою каждой отвореної раны...

Мы не идеалисты, але думаето, що въ народнѣй политикѣ вѣдуть до цѣли средства — тѣлько моральнї, честнї, дороги — не кривї, дѣлава — не облуднї... Чого нападють на насъ политики зъ надъ Полтвы и зъ подъ Вавелю? Чи хотять, щобы мы протегували учительѣвъ, урядникѣвъ и судїѣвъ, незнаючихъ языка руского народу, щобы мы протегували

старый и новый славянский языкъ, але перодовѣзмъ свой народнїй, бо не значюи своего народного, языкъ славянский може збити его въ путя и навести на похибы въ народнѣмъ языкѣ; ѡттакъ ще ѣ те, що нѣчого не має противъ того, щобъ сербскїи языкъ засилати и славянскимъ, але такъ, якъ то въ російскѣмъ языкѣ робится, с. е. приладжуючи до звуковыхъ законѣвъ народного сербского языка, та ѣ то все лишъ въ конечнѣй потребѣ. Ще и на те клавъ натискъ, що народного языка не можна знати лишъ по той причинѣ, що мы родилися въ народѣ, але его треба учитися такъ, якъ и якого иншого языка.

Однакожъ хочъ Вукъ такъ ясно высказавъ свою засаду, за нимъ стояли тѣлько его языковї заслуги, вже тогды въ цѣлѣй Европѣ узнанї и поважанї, та молодѣжъ, котра сю справу брала зъ строго наукового становища, але явно ще не смѣла выступити, — а противне сторонництво було въ переважнѣй бѣльшости та ще до того и могуще, бо въ его рукахъ були школы, часописи, власть державна, вся величъ книгарска и весь державнїй и административнїй впливъ. Здавалосъ, що языкова и правописна справа за однимъ махомъ практично покѣнчиться въ некористъ Вука. Навѣтъ гдѣякї Вукѣвцѣ почали сумнѣватися о успѣху. Такъ велася борба языкова и правописна, и нѣяка робота не могла розпочатися, якъ треба, бо мѣжъ письменниками не було порѣшене пытанне: якъ писати?

(Дальше буде.)

„Добровольне наворотань“ та регулѣванне квестіи забуки або формъ креста — дорогою ровпорядженъ администратійнхъ?...

На сю статію „Краї-у“ ѡтповѣли досидѣ галицко-польскїи газеты: „Czas“ и „Dziennik polski“. Нашї уваги до самої статіи и розбѣръ хитрыхъ и облудныхъ ѡтповѣдей „Czas-у“ и „Dziennik-a pol.“ подамо слѣдующимъ разомъ.

Може ся сумна новина до чого здасться?

Допись зъ Мухомилчина.

Страшнїи шкоды терпятъ Гуцулы ѡтъ дикихъ звѣрѣвъ, а нѣкто имъ еи не вертае, нѣкто ихъ кривдою не журится, нѣкто дичины живои не нищить, ба противно, загрозило людямъ звѣрѣвъ стрѣляти! И щожъ дѣеся? Отъ послухайте прору:

I. Въ осени 1882 р. прїишовъ медвѣдъ у вечеръ ажъ до хаты Андрѣя Штефанюка, убивъ его корову за 50 ар., подеръ ще одну рѣчничку-телицю, котра однакожъ выходилася, але за коровяче мясо дали жиды 13 ар. — Зѣ ѡттамъ поїшовъ медвѣдъ до Стася Бойка, але тамъ его прогнали, дятого побѣгъ ѡтъ на пасовиско Копчины и убивъ телицю жида Дувида Шора и звѣвъ еи, що вартъ була за 30 ар. Ба, по томъ снѣданю поїшовъ звѣрюка такъ гдѣсь скоро на-вѣр до Поляницъ Чемыгѣвскихъ, гдѣ естъ до 14 хатъ жителѣвъ, на пасовиско „Гага“ и подеръ 3 телицѣ. Лишь невѣдомо менѣ добре, що зъ ними зробили. Все то дѣялося въ протягу пѣвъ doby, и не було нѣ звѣненого, нѣ побережника, нѣ жадної душѣ живои, котрабъ була дикого звѣра убилъ? А ѡтъ такъ собѣ гулявъ свободѣно посередъ села! Бѣтъ у насъ, правда, постерунокъ на 4 жандармѣвъ и тѣ моглибы своими репетирами богато звѣра убити, але щожъ, коли имъ не вѣльно.

II. Сегожъ таки року 1883, недавно, бо може передъ трема тыжднями, убивъ медвѣдъ у гавды Дмитра Чемыги кобылу за 80 ар. на Полянцахъ Чемыгѣвскихъ, а на полонинѣ „Явѣрицкѣ“ убивъ иншїи медвѣдъ одного бугая, а одного доброго молодого вола въ вартости 150 ар., бо звѣръ той выбирѣе найкрасшїи штуки. Вола тѣ были власностю Ивана Парфановича, до котрого и „Явѣрицкѣ“ належить. Парфановичъ такъ тою шкодою налякавася, що заравъ свою худобу забравъ до дому, а чужої лишивъ. Пастырѣ просили его, щобы ѡтъ ихъ худобу забезпечивъ ѡтъ евентуальной шкоды, чи то щобы людей збѣльшивъ, чи щобы лѣпшїи и безпечнѣйшїи стайнѣ поклавъ, але сей скупяга не хотѣвъ, а навѣтъ съ людьми побивея, тожъ и они зъ тої половины худобу забрали. А треба знати, що у насъ тѣвнота за пашу, особливо въ Коломыйщинѣ, но мимо того бѣднїи люде поуѣвкали, щобы цѣлкомъ не утратили худобы.

III. Въ Ворохтѣ, у Гриця Росѣвского, ночувала пара красныхъ волѣвъ молодыхъ въ вартости 200 ар. на пашѣ коло хаты, оба попутанї, щобы де не поваходили далеко. Тоижъ таки ноци ударивъ на нихъ медвѣдъ, кинувся на плечѣ одного, но вѣлъ не давася, а ставъ дуже уѣвнати, тымъ бѣльше, що звѣръ живцемъ деръ ему тѣло и выѣвъ зъ на людеку голову мѣжъ лопатками. Зѣ величезного страху и болю уѣвкавъ бѣднїи вѣлъ, що мѣгъ, и бубы не дався, кобы не спутаннї та не плоты по дорѣвъ. Но мимо того ѡтъ гнавъ съ медведѣмъ на плечѣхъ близько километеръ черезъ городы, а о плоты ударивъ собою съ такою силою, що 4—5 орынъ въ плотѣ (гуцульскѣмъ!) поперебивавъ, мовъ перерѣзавъ на двоє. Надъ Прутомъ, куда вѣлъ добѣгъ, люде вѣчлѣжале при худѣбѣ прогнали медведя, а вола ажъ рано въ гушавинѣ вышукали. Гада не хотѣвъ вола добивати, якъ ему радили, але его лѣчитъ, но вѣдай на пусто. Таке у насъ вытворенѣе по селахъ!

IV. Крѣмъ медведя и вовка величєвнїи шкоды робить людемъ дикъ, котрый все нищить, куда поступитъ: сѣнокжати, збѣжа, бараболѣ, огороднину и проч. И сего закавали бити! „Най ся годѣе!“ — сказавъ одинъ скарбовый наставникъ на нарѣкана людеи на дика... Дмитеръ Германъ ровказуванъ, що ѡтъ съ еусѣдами не спитъ по цѣлыхъ ноцахъ, а огорѣвъ передъ дикомъ пальнують. А роблять такъ: кладуть въ колыбахъ ватру, бѣтъ о дошки, о косы, дзвонятъ, и всякї иншїи дива выправляють нещастнїи, щобы лише свою правду варагувати. По не вѣзмъ то и удаеся. Звѣръ бо той зничивъ Петрови Петрачукови, бѣдоласѣ, всю бараболу, овесъ и сѣнокжати, и

аробивъ на 20 ар. шкоды. А чи счисливбы я иншїи шкоды, якї дѣются всеюды?

Може бы нашї послы внесли ту кривду въ радѣ державнѣй, бо ту нема зъ нѣ ѡткї ратунку!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Король сербскїи Миланъ) прїиравъ дня 20 л. сернїи до Вѣднїа, гдѣ его привѣтала на дворцї желѣзничѣ депутатїа сербского колонїа. Именемъ цѣсаря повѣтавъ сербского короля генеральнїи адѣтантъ а незадовго потому прїиравъ ѡтъ министрѣ справъ заграничныхъ гр. Кальнокого. На другїи день с. е. 21 сернїи зробивъ Миланови визиту цѣсарь, ѡпѣсла ревизатуванъ ѡтъ гр. Кальнокого у котрого пробувъ довшїи часъ. До побуту Милана въ Вѣднїи привязують политичне значенне и думаютъ, що вѣденска его визита стоить въ звязї съ приступленемъ Сербїи до австрійско-нѣмецкого союза. О сколько ся комбинація реальна, покаже найблизша будучность а що она дуже вѣротна, на се вказуе найновѣйша исторїа сербско-австрійскихъ отношенъ. — Въ Вѣднїи спѣдуются сами днями такожъ прїїзду румынского короля Кароля.

(Международну электричну выставу въ Вѣднїи), котра взбудила дуже живий интересъ не тѣлько у австрійской але и заграничної публики, и котрой перїодична прѣса посвящае стаду рубрику, ѡткривъ торжественно дня 16. л. сернїи протекторѣ ея архикнязь наслѣдникъ трону Рудольфъ. О 10 1/2 годїиъ збѣралося вже були за ступничи правительствѣ, прѣдставителѣ заграничныхъ державъ, члены цѣсарской родины и другїи достѣйники и дожидали прїїзду протектора. О 11 годїиъ явился архикнязь Рудольфъ и середъ звуковъ народного имна вступивъ на ступень цѣсарского навильону. Тутъ повѣтавъ его президентъ выставы бар. Ерлингеръ промовою, въ котрой выразивъ наслѣдниковъ трону подяку за то, що прїиравъ протекторѣ надъ выставою и просивъ, щобы зволнивъ ея ѡткрыти. ѡтповѣдаючи на прїивѣтъ бар. Ерлингера сказавъ наслѣдникъ трону ось що: „Съ чувствомъ гордости стоимо нынѣ передъ дѣломъ, що задычае свой починъ жертволюбному патриотизмови многихъ мужѣвъ. Прокласти новїи шляхи спожиткованю могучої силы природы черезъ наукову працю и выисканню ея для щоденного жита, се цѣль сего дѣла. Не за одну хвилию дождатися повного розцвѣту; въ будучности стоить великїи далеко сягнуочїи и неадячїи ся обчислити переворотъ, выикаочїи въ цѣле житѣ людской суспѣльности. Чи се не случай, що Вѣднѣй вправдѣ трету зъ ряду але надѣемся — дякуючи невсынущїи праці мужѣвъ науки и дѣла — найбѣльшу выставу электричну въ своихъ гостинныхъ ѡтѣнахъ ѡткрывае. Чи не зъ нашего родного мѣста выйшли въ р. 1833 Пешеля сѣрники, що удалили разъ на всегда старїи, достѣйнїи эпохи камѣнной прирѣды до рознѣчюваня огню. А свѣчка стеаринова чи не зъ Вѣднїи розбѣлалася въ 1837 р. по цѣломъ свѣтѣ? А навѣтъ освѣтленне улцѣ за помощью газу, сей великїи переворотъ въ жито мѣстѣ, выдумане въ Вѣднїи моравяннимъ Цинзеромъ а доперва пѣзнѣйше переведене въ Англїи. Теперь стоимо передъ новою фазою въ исторїи развитя освѣтленя; и теперь на Вѣднѣй удержится на першѣмъ мѣсто а свѣтло моря най розбѣлося зъ сего мѣста и новий поутухъ най зъ него вырине. Памятаючи о высокомъ значѣню сей выставы, можемъ сказати, най она буде въ славу державѣ и престольному мѣсту державы и тымъ бѣльше мы вдячїи прихильнымъ державамъ за цѣнне содѣйствїе въ той роковой хвили. Въ имени Его Величєства нашего Пана и Цѣсаря объявляю электричну выставу ѡткрытою. — Бесѣду инавгураційну наслѣдника трону прїиравъ се ентузіазмомъ, котрый обнявсѣа на площадї выставы грѣжкими оплесками. Бесѣда тотѣ, котрой прїиравъ политичне значенне, пѣдносится въ всѣхъ австрійскихъ газетахъ яко найважнѣйшїи моментъ ѡткрытия выставы и естъ предметомъ вѣстунныхъ статей вѣденскихъ дневникѣвъ. Але межѣ коментарями до сей бесѣды, знаходимо оденъ, котрый не стоить въ гармонїи съ прочими. Мѣсто ту на думцѣ статью „Pester Lloyd“, котрый не може укрити своего невдоволеня зъ причины, що архикнязь Рудольфъ называвъ Вѣднѣй „прѣточнѣй престольнымъ и резиденціальнымъ державы (Reichshaupt- und Residenzstadt) и знаходитъ причину, надъ сими словами, котрїи въ виду пануючого дуализму неумѣстїи „поважно задуматисѣа.“ — Не вадитъ пригадати, що „P. Ll.“ естъ официознымъ органомъ угорского правительства. (Справа малярскихъ таблицъ въ Загребѣ), про котру мы недавно доносили, не скѣнчилась нѣймо мимикою провокованыхъ маляризаційными експериментами обывателѣвъ. Обуренне противъ поступку директора скарбу Давида, що зъ початку скрывалося въ груди Загребцѣвъ, росло съ каждою хвилею, а вѣсть о нарушеню загарантованыхъ договоромъ угодовымъ правъ национальнхъ, за котре уважалося въ Загребѣ вывѣшенне таблицъ съ малярскими написями, перебѣгла скоростею лискавки цѣле мѣсто и зродила гадку смѣлого и энергичного протесту противъ нарушеню закона. Жалобы не було куда занести, тожъ порѣшили Хорваты помогчи собѣ сами. — Въ вѣночи зъ 14 на 15 л. сернїи збѣралося було надъ 500 людеи передъ инспекторатомъ скарбу и пробовали урядовїи вывѣски малярскїи, поцрибнванїи Давидомъ, зняти зъ буднѣковъ. Полиція робила

товнѣй прѣдставленя, але коли на се получила бѣтъ розъяреныхъ Загребцѣвъ ѡтповѣдъ въ видѣ камѣнцѣвъ, узла за оружїе, що выкидало ерцѣдентѣвъ, — межѣ ними много неввинныхъ, ѡтнесо раны. Зѣ полицїантѣвъ ранено двоухъ, ѡтнесо зъ нихъ потурбованї кїями и камѣнями, а межѣ зъ ними такожъ секретарѣ полицїи Малеѣо. Полиция наспѣло зарекириване войско, зачалася товнѣ по малу розходити. Наслѣдокъ ексѣсѣбъ бѣтъ такїи, що городъ директора скарбу Давида, спустошено камѣнями на мѣсто полицїю, щобы еи опонукити до интервенци. На другїи день передъ полуднемъ зачавъ народѣ на ново збирати передъ буднѣковъ скарбу, але товнѣ захоувалися пока-що еупокѣйно. Коло 2 ои годаны зѣ полудня впрѣдъ число збѣраного народу до 1000 людеи. Два полицїанты, що стояли на сторожи, завѣзвали на помощь 6 новыхъ, но вѣо они, привѣтанї камѣнями, уѣкли. Потому знято вѣо 6 таблицъ и при звукахъ национального имна „Zivila Hrvatska“ розбито ихъ въ дрѣбнїи куснѣи и винено до потока. Коло касарнї сторожи скарбової, на котру ѡбляно такожъ атаку, ушло 4 выстрѣлы, нѣкто ѡднакожъ не понѣвъ ушкожденя. Непадъ прїиравъ зовѣсмъ неспѣдвано, бо власти зарѣдїли були мѣры острѣжности доперва на вечерѣ. Тую демонстрацію, котрой мѣгива мы въ горѣ зазначили, прїиравли Мадары якъ того можна було спѣдватися съ великимъ обуренемъ. Вся прѣва малярска урядова и неурядова, глядять на забурѣнїа загребскїи зъ одної точки: По думцѣ Мадарѣвъ доуступили ексѣденты зневанї ѡтнати угорской державы и тая зневага муситъ бути примѣрно украна. „Pesti Naplo“ жадае, щобы угорскїи таблицѣ въ демонстраційной асистенци властей наново прїиравли на буднѣкахъ урядовыхъ въ Загребѣ, бо лишъ въ такїи способѣ можна прїиравити нарушеню повагу власти. „Pester Lloyd“ стареся доказати, що загребскїи тумултанты не мали найменшої причины обуриватися на то, що на вопѣльныхъ урядѣхъ поцрибнвано таблицъ съ малярскими написями и оправдуе поступокъ директора скарбу постановою §. 60 угоды зъ року 1868. „Кѣли намъ не удалося зыкъ духѣвъ минулости зѣ отношенъ Хорватїи прогнати и позыскати сердце хорватского народу, то мусимо въ загаль вѣе сего зречєся... До любви не можемъ Хорватѣвъ присилувати а выгладѣемъ безъумно хочѣбы одно слово на се трѣтати. Але пошанованне (Respect) можемъ и мусимъ собѣ вымусити, пошанованне для поваги угорской короны, котрой силы Хорватїи не може заперечити.“ Не дуже симпатично ѡтнесося до сей справы и нѣмецкїи газеты. „N. fr. Presse“ не тавтъ лѣбної уѣхи: Она дуже задоволенѣа, що може впазати на загребскїи непорядки яко на прїиравъ, ось до чого то може довести панованне славынского элемента въ Австрїи и якїи конецъ може мати „политика поеднаня“. „Двоєка наука выходятъ зѣ трагикомичной завѣрухи о таблицѣ (Schillersturm): одна наука для австрійскихъ а другая для угорскихъ мужѣвъ стану. Одна естъ тотѣ, що на дармо стараються миръ водворити въ монархїи межѣ противными национальными аспирациями черезъ то, що хочуть кожду зѣ особна едволити. Анѣ признана автономїа, анѣ дуже корыстна для Хорватїи угода що до датку на вопѣльнї тагарѣ не згумѣли усмирити антагонизму славынского элемента противъ малярского; угорска нацїа на хорватскѣмъ урядѣмъ буднѣку выкликала мимо того всего революцію и наколѣбъ угорске правительство зѣхотѣло на ново зачатѣ вести политику поеднаня, замѣсть щобы якъ то вже неразъ бывало, показати Хорватѣмъ кулакъ, то угорске еднїнство державне вже бы було пропало.“ — Теперѣшне положенне Хорватїи пѣсла улчнхъ забурѣнъ прѣдставлєся загаломъ дуже сумно. Пѣсла опѣсѣвъ газетъ выгладѣвъ Загребѣ якъ мѣсто въ облѣзѣ. На площадяхъ лежало таборомъ войско, що вѣло перешкодити дальшимъ ексѣсамъ. Рухъ оппозиційной самої столицї Хорватїи прѣтѣхъ, але на те видно его признаки въ окрестности. Правительственный комисаръ довѣдался ѡтъ дететивѣ, що доокрестнїи селѣна задумують напасти на мѣсто. Наслѣдомъ сего скликавъ сенаторъ Девѣльчъ кѣлькихъ горожанъ на наряду, при котрой бѣвъ приуотнѣй такожъ правительственный комисаръ и вызывавъ всѣхъ збѣраныхъ, щобы въ интересѣ чести столицѣ выливали на снѣвѣгорожанъ та щобы дѣйствовали въ цѣли прѣвереня мира. Гдѣякї обывателѣ строго критиковали поступокъ полицїи и вѣо зѣобовязалися влѣти на другїихъ и ручили за удержанне мира, поставили однакожъ условия, щобы правительство ѡтнѣжало войско и держало его еконопгноване по касарняхъ. Директорѣ финанѣвъ хотѣвъ выѣхати та не мѣгъ зѣ причины хоробы. Его поступованне, актъ до вѣдѣеся стара „Presse“, не самовольне лишъ еи спироване зѣ горы. Рада громадѣко збѣралася по забурѣняхъ на засѣданнѣ и въ присутности всѣхъ членѣвъ своихъ радѣла надъ оредѣтвѣми прѣвѣдержаня дальшихъ ексѣсѣбъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Знову зѣездъ монархѣвъ. Дѣдѣи що ѡтмѣцкїи цѣсарь пернувъ зѣ Ишь до дому, лѣдѣи що чорногорскїи князь выбравъ въ дорогу до Кѣнотавтинѣполя: якъ вже знову приходитъ инѣи нотувати новий зѣездъ монархѣвъ. Политичнїи виднокругъ Европы починаеся оживлати и помимо войского заповнюваня спокѣю видно лишъ вѣдѣеся якѣсь занепокоенне, якїиъ горячкѣи рухъ такъ въ самыхъ народахъ якъ и въ ихъ державныхъ прѣдставителѣхъ. Але анѣ неудачнїи полѣгнїа еспанскихъ республиканцѣвъ, анѣ новий прѣвѣзъ

гоостей. Говорятъ, що привѣтний и товарискій Французъ, обьявляючи въ своемъ отдѣлѣ всѣ моделѣ съ наибольшою терпеливостію, еднають собѣ у всѣхъ велику симпатію и поважанье.

Курсы львовскій въ дни 21. я. септія 1883.

Table with columns for 'платать жадають' and 'австр. валюту'. It lists various financial items like '1. Актіи за штуку', '2. Листы заст. за 100 р.', '3. Листы довжніи за 100 р.', '4. Обліги за 100 р.', '5. Льосы мѣта Кракова', '6. Монеты' with their respective values.

КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ (3-3) поручає торговлі МИХАИЛА ДИМЕТА во Львовѣ: 1/2 кля I сортъ (Salon) 1-70, 1/2 " II " 1-30, 1/2 " III " 1-10, 1/4 " Бурштыну дробного 50, 1/2 " Ладану 45

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ найдуть съ початкомъ шк. року 1883/84 у честной родини рукою, мешкаючи при улиці Середній въ домѣ п-ѣ Гузарев и, примѣщене и правдиво родительску опѣку 4 студенти зъ I до V клясъ гимназіяльныхъ або реальныхъ. Цѣна умѣрена. Надзоръ веде рускій катихизаторъ гимназіи, звѣстный зъ своей правдиво батьковской опѣки и прихильности для русской молодѣжи.

КУФРЫ куферны, торбы и торбинны до подорожи — также всякой приборъ подорожий поручаютъ найдешевше Брата Лянгнеръ Львовъ, ул. Галицка ч. 16.

Въ Сяноку въ парожномъ домѣ, подъ новымъ костеломъ близъ гимназіи, знайдуть 4 ученики помѣщене на станцію и харчъ съ родительскою опѣкою за умѣрену цѣну. Инструкторъ въ домѣ, надзоръ веде о. катихизаторъ гимназіи. Юлія Гмитрикъ вдова по священнику.

Выдѣль Рады повѣтровои въ Камѣницѣ Струмиловѣи розписує конкурсъ на посаду секретаря повѣтровога съ платнею 800 зр., съ додаткомъ активальнымъ 200 зр. и съ пятилѣтнемъ 10% дѣйствію пенсіи. Посада буде замѣщена провизорично на одинъ рокъ; потѣмъ може послѣдувати стабилізація. До стабилізаціи есть привязана смертнора пѣсла обовязуючої нормы для урядників державныхъ. Подана, писаній власноручно, съ докладнымъ наведеніемъ curriculum vitae и заосмотреній въ документи выказуючіи отповѣду квалификацію, належить внести найдалше до 8. л. вересня с. р. на руки презеса Рады повѣтровои въ Радеховѣ. Докладного знаня обохъ языковъ кривыхъ вымагаєся безусловно.

Студентѣвъ Двохъ або трехъ зъ низшихъ шкѣлъ середнихъ на станцію и харчъ съ удѣльнѣемъ науки або безъ него, ужити можна на рокъ шкѣльный 1883/4 въ домѣ подъ ч. 14 при улиці Кооперника.

“СЛАВІЯ”

БАНКЪ ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНІЙ ВЪ ПРАЗЪ.

До Высокопочтенныхъ Зарядѣвъ церковныхъ и Громадъ конкуренційныхъ!

Пѣсля §. 4 своихъ общихъ статутѣвъ, має банкъ взаимныхъ обезпеченій „Славія“ право своихъ обезпеченыхъ подѣлити на поодинокіи клясы, пѣсля особенныхъ небезпеченствъ, становлячихъ для себе одну цѣль. Они мають право виберати зъ помежи себе комитетъ надзираючий, складаючийся зъ пятѣхъ членѣвъ и трѣхъ заступникѣвъ. Комитетъ той має право рѣшати не тѣлько предметы порученій ему совѣтомъ управляющимъ, але также всѣ справы относячіи до отповѣдной клясы а не придѣленій въ особенности органамъ наведеннымъ въ тыхъ статутахъ.

Совѣтъ управляючий має про тое право передавати фонды банку, о кѣлько одна кляса отностительно въ нихъ участвує, комитетови надзирающему въ цѣли самозавѣдувана въ порозумѣніи съ совѣтомъ управляющимъ.

Увзглядыючи, що гр. к. церкви, будинки парохіяльни и шкѣльни вразѣ съ внутреннимъ урядженіемъ, котрі отъ прочихъ забудованъ мѣскихъ и сельскихъ въ отдаленіи поставленіи, спокойнѣйшому занятію назначеніи и бѣльше стереженіи, далеко меншому небезпеченству подлягають, рѣшили мы на подставѣ постановленія §. 4 общихъ статутѣвъ тѣи гр. к. церкви, будинки парохіяльни и шкѣльни отъ суспѣльного риска прочихъ будинкѣвъ выключити, въ окрему клясу отдѣлити, и тую подъ назвою:

„Самоуправляюще общество гр. к. церквей, будинкѣвъ парохіяльныхъ и шкѣльныхъ при банку „Славія“

выбраному зъ помежи дотычныхъ членѣвъ комитетови надзирающему, складающемуся зъ пятѣхъ членѣвъ и трѣхъ заступникѣвъ въ самозавѣдуванье отдати съ тѣмъ дальшимъ заявленіемъ, що въ мыслѣ нашихъ особенныхъ статутѣвъ секціи IV (огневои) §§. 1, 3 и 4, цѣль чистый зыскъ на тую клясу обезпеченій припадаючий, выключно тѣйже клясы принадлежати буде, тагъ, що зъ половины тогожъ творитись буде власный фондъ резервовый того общества, другая же половина чистого зыску на користь членѣвъ того общества, его надзирающему комитетови отдавана дуде, якъ также, що банкъ „Славія“ обязуєся самъ своими фондами поносити ризико за евентуалный страти сего самоуправляющего общества на тагъ довгий часъ, доки резервовый фондъ сего общества не достигне достаточной высоты.

Подаючи основанье сего самоуправляющего общества гр. к. церквей, будинкѣвъ парохіяльныхъ и шкѣльныхъ при банку „Славія“ до публичной ведомости, примѣчаемо, що той наведенный §. 4 общихъ статутѣвъ „Славія“ подавъ вже въ 1874 роцѣ способность численному сословію мельникѣвъ въ Чехахъ и Моравіи устроити при содѣйствѣи управительства „Славія“ особие тѣи клясы самозавѣдующе общество, котре за посредствомъ своего надзирающего комитету оперує подъ фирмою банку „Славія“, творить особенный фондъ резервовый и числитъ теперь бѣльше якъ 1500 членѣвъ, а майно тыхъ же въ высотѣ надъ 6,700,000 зр. бере въ охорону. Тое общество вже на початку своего существованія урегуловало условия обезпеченія для рѣжнородныхъ млыновѣ, тартакѣвъ и т. п. предметѣвъ, а хотия тѣи высшому небезпеченству подлягають, могло обнижати стопу преміи отъ тыхъ предметѣвъ.

Менше противно небезпеченству гр. к. церквей, будинкѣвъ парохіяльныхъ и шкѣльныхъ дозволяє съ правдивою точностію надѣятися, що тое самоуправляюще общество при збѣльшой участи членства также условия обезпеченія для сего рода будинкѣвъ, мусьлобы докладно урегуловати, хотия теперьшня стопа преміи банку „Славія“ для тѣихъ будинкѣвъ есть дуде приближена.

Не смотря на иншии користи, якы тое общество въ каждѣмъ случаю приносити буде, можна непосредно зъ него вышываючий користи высказати, якъ слѣдує:

- а) Увольненье отъ участи на чужого рода небезпеченствахъ и шкодахъ (§. 1 стат. сек. IV).
б) власне завѣдуванье черезъ самовыбранный комитетъ надзираючий, тогожъ контролованье и нагляданье въ дѣла заведенія;
в) порука совершенной ретельности въ загалѣ, особенно при случаю шкѣдѣ, а черезъ тое побблыщене довѣрїи въ заведенію;
г) бѣльша концентрація дотычныхъ обезпеченій въ тѣмъ обществѣ;
д) творенье власного фонду резервового (§. 3 сек. IV), кромѣ удѣлу до 50% въ чистѣмъ зыску (§. 4 сек. IV); на конецъ

е) вѣльне употребленье чистого зыску будто на зниженье преміи, або на цѣли добротинни, и т. п

Веденій намѣреніемъ, практикувати обезпеченье въ его высокѣмъ добротиннѣи значенію, якъ того засады правои взаимности вымагають, членамъ нашихъ завсѣгда наибѣльшихъ користей зъ скарбницѣи нашихъ статутѣвъ подавати, упрашаємъ Высокопочтенній Заряды церковни и Громады конкуренційни, чтобы въ оцѣнѣи высше наведенныхъ користей, якихъ жадне инше товариство асекураційне не есть въ состоянію подавати, чимъ скорше приступленье свое до сего самоуправляющего общества при банку „Славія“ зволила имъ згласити, заявляючи, що всѣ запытани будутъ зъ нашои стороны безпроводошно якъ пѣточнѣйше отповѣтуваніи.

Выборъ членѣвъ дефинитивного комитету надзирающего отбудеся при найблизкомъ загалномъ зѣбранію членѣвъ и упрашаємъ всѣхъ дотычныхъ пп. членѣвъ сего самоуправляющего общества намъ до того часу волю свою заявити, котрыхъ мужѣвъ довѣрїи зъ ихъ круга малибы мы покликати на членѣвъ того комитету.

Львовѣ, 20 септія 1883.

Головне Заступництво банку „Славія“ для Галичины и Буковины у Львовѣ.

Користи обезпеченія въ банку „Славія“.

1. Въ случаю шкѣды скоро и сумѣнна ликвидация и скоро выплата вынагороджени. Шкоды изъольдує повномочникъ банку разомъ съ двома мужаи довѣрїи, зъ котрыхъ одного ишкодованый, а другого повномочникъ банку, звычайно зъ тоижъ громады, або зъ наиблизкии окрестности выбирає; при чѣмъ ишкодованый має право навести всѣ обстоятелства на законные своихъ претензіи.

2. Не малу користъ заевняє обезпеченымъ въ банку „Славія“ §. 15 стат. сек. IV, поимъ котрого кожде потрученье на случай шкѣды есть не можливе, наколи обезпеченье зѣстало заковчене на подставѣ оцѣнѣи черезъ знатокѣвъ (§. 11 стат. сек. IV.) Жадне инше заведенье не вы такого постановленія.

3. „Славія“ сама стоить на сторожи надъ удержаніемъ обезпеченія безъ переры отъ року до року, также кожде отновленье обезпеченія не може забуться, и членъ анѣ на годину не зѣбасте безъ обезпеченія, черезъ що немѣнше и поббчнй належитости уменшають, хотия членъ до обезпеченія не примушумѣи и еогъ передъ обманьствомъ третыхъ особѣ хороненъ.

4. Зъ чистыхъ зыскѣвъ надѣлає „Славія“ въ стѣзунку участи поодинокихъ повѣтѣвъ, змѣи ды до гашенія и въ мѣру зыскѣвъ обнижує отъ 5 до 5 лѣтъ премію, если въ дотычномъ шкѣдѣ не було богато пожарѣвъ. Стопа преміи „Славія“ есть дуде приближена.

5. Для громады, а взглядно зарядѣвъ конкуренційныхъ, обчислена есть окрема низка тарифа.

6. Вѣдомо есть, що банкъ „Славія“ провадитъ также обезпеченье на житье и съ заковченіемъ справджуемо фактъ, що вже не одна вдова по иредод. гр. к. священнику познала умѣи не постунованье банку „Славія“ при выплатѣи ей посмертного капитала або доживотной пенсии черезъ банкъ „Славія“.

7. Также удѣлено много пожичокъ въ стоваришеняхъ кредитовыхъ банку „Славія“ членамъ обезпеченнымъ въ секціи II.

8. Банкъ „Славія“ дає въ всѣхъ секціяхъ своихъ цѣлковиту поруку своимъ майномъ, вотре съ концемъ року 1881 выносило 5,776,000 зр. и значными фондами резервовыми и ручительными, котры съ днемъ 31 грудня 1882 досагла значной высоты 5,776,729 зр. 38 кр. в. а.

9. И такъ подѣи каждѣмъ взглядомъ стараясь банкъ „Славія“ выдобути для членства и наибѣльшихъ и найотновнѣйшихъ користей.

10. Примѣчаемо дальше, що банкъ „Славія“ не вывозитъ своихъ доходѣвъ зъ краѣвъ, въ котрыхъ оперує, противно, бѣльши еще сумы стараєся умѣстити и до обороту подавати въ кредитъ особенно въ стоваришеняхъ зѣдатковихъ, пожичкама гипотечными, якъ немѣнше зъ чистого зыску жертвує отповѣднй квоты на цѣли народнй и добротинни (именно на цѣли просвѣты).

11. Въ чотыринадцатилѣтнѣмъ своемъ треванію выплативъ банкъ „СЛАВІЯ“ по концѣ р. 1882 яко нагородъ за шкѣды разомъ съ коштами ликвидацийными 7,212,427 зр. 13 кр. Статутами приписаній фонды резервовыи и поручительный, и резервы зыскѣвъ — выносили 5,776,729 зр. 38 кр., разомъ зъ надвышками премійными (т. з. резервою зыску), и то: 170,023 зр. 89 кр. для I, II и IV, а 439,641 зр. 57 кр. для III секціи. — Майно въ цѣвнихъ перахъ, готѣвцѣ, реальностяхъ, пожичкахъ гипотечныхъ и иншихъ выноситъ суму 5,400,899 зр. 77 кр. про те о 488,912 зр. 55 кр. бѣльше якъ въ миувшѣмъ роцѣ. — Зъ сѣмъ ужито на пожички, а то: членамъ секціи IV, V, выпожичено на гипотеки 1,157,448 зр. 69 кр. зъ котрыхъ неамортизованный капиталъ выноситъ 602,028 зр. 97 кр. членамъ секціи I—III на полицы и въ иншии способъ заипотекованій пожички 934,780 зр. 17 кр. 48 касамъ заличковатымъ 225,611 зр. 45 кр. — Зыскѣвъ для членѣвъ и фондѣвъ поручительныхъ и резервовыхъ осягнуно во всѣхъ секціяхъ въ 1882 р. 24,082 зр. 61 кр. Загалный доходъ изъ преміи, вкладокъ належитостей администраційныхъ и отсѣтокъ отъ гнувъ въ миувшѣмъ администраційномъ роцѣ высоту 1,918,966 зр. 89 кр. — Число членѣвъ въ секціи I—V. съ концемъ 1882 року выносило 213,411 особѣ.